

בש"פ 4681/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 4681/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק
בע"ח 30583-04-18 שניתנה ביום 15.5.2018 על ידי
כבוד השופט נ' אבו טהא

תאריך הישיבה: ז' בתמוז התשע"ח (20.6.2019)

בשם המבקש: עו"ד אריאל עטרי
בשם המשיבה: עו"ד אפרת גולדשטיין

החלטה

אם יש את נפשך לדעת עד כמה הרחקנו לכת בבקשות לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982, הבקשה שבפנינו אך תוכיח.

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום בבית המשפט המחוזי, המייחס לו שלוש עבירות מין בילדות קטינות. על פי כתב
האישום, עבירת המין הראשונה (מעשה מגונה) בוצעה על ידי העורר בשנת 2015 בעיר בני ברק. העורר נתפס "על
חם", אך לא הועמד לדין אלא הופנה לטיפול שיקומי. חלפו שנתיים, ובמהלך החודשים מרץ ואפריל 2017 נטען כי
העורר ביצע שתי עבירות מין בשני אירועים נפרדים בקטינות בעיר נתיבות - באירוע אחד מעשה מגונה ובאירוע השני
ניסיון אונס.

העורר נעצר עד תום ההליכים ועררו לבית משפט זה נדחה (החלטתו של השופט נ' סולברג בבש"פ 5579/17 מיום 25.7.2017). בתמצית, עיקר הראיות בתיק כוללות את זיהוי העורר על ידי שתי הקטינות במסדר זיהוי תמונות, זיהוי ספונטני של העורר על ידי אחיה של אחת הקטינות.

ביני לביני, בתום תשעה חודשי מעצר, הורה בית המשפט כי העורר ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני (החלטתה של השופטת ע' ברון בבש"פ 3316/18 מיום 21.5.2018).

2. חלפה כשנה מביצוע העבירות המיוחסות לעורר, והנה באחד המקומונים הרבים המתפרסמים בעיר נתיבות, מקומון בשם "שופר" (שבעמודו הראשון נכתב כי הוא מחולק בדיוור ישיר ומופץ בסופרים ובקיוסקים בנתיבות, אופקים, שדרות ומושב הסביבה), נכתבה באחד העמודים של גיליון 828 מיום 9.3.2018 השורה הבאה:

"קצרצרים: ושוב ביקשו להזהיר על גבר שמסתובב בקהילה החרדית בנתיבות. בואו לא נרחיב במילים. פשוט שמרו על ילדיכם".

משורה קצרצרה זו, כמעט שנה לאחר מעצרו של העורר, הסיק ב"כ העורר, שבמהלך התקופה שקדמה למעצרו, ואף לאחר מעצרו, פתחה המשטרה בחקירה נגד חשודים אחרים בעבירות מין בילדות במגזר החרדי בנתיבות. מכאן בקשתו "הצנועה" של העורר, לקבל מידע על חקירות אלה "שיתכן שאף הבשילו לכתבי אישום [...] לפרק זמן של השנה וחצי האחרונות בלבד, ולחקירות על עבירות מין בקהילה החרדית המצומצמת בעיירה נתיבות".

בית משפט קמא דחה את הבקשה, ומכאן הערר שבפנינו. בערר נטען, בין היתר, כי העורר זכאי לקבל גם ראיות השייכות לפריפריה של האישום, כי שיטת פעולה מוכרת וידועה של המשטרה בבואה לאתר חשוד היא לאסוף מידע על עבירות דומות שנעברו בשיטה דומה באיזור מסוים. לכן, חקירה עשויה להוביל לחשודים שתווי פניהם דומים לתמונת העורר, וכי ממילא מדובר בקהילה מצומצמת, סגורה וקטנה.

3. אומר בקצרה כי לטעמי, הערר מפליג אל מחוזות האבסורד. אילו אחזנו בשיטת העורר, בכל מעשה שוד בו מוגש כתב אישום, הנאשם יהיה רשאי לבקש את תיקי החקירה על מעשי שוד אחרים שבוצעו לפני ואחרי מעשי השוד המיוחסים לו. במקרה דנן, על סמך משפט אזהרה במקומון, אזהרה שאין בה כמעט דבר, מפליג העורר בספקולציות על חקירות שנעשו, ומכאן ממשיך הלאה ומבקש את פרטי החקירות אשר לא ברור כלל אם התקיימו. הפסיקה עסקה בשאלה אם יש מקום להורות על עיון במב"דים או בתיקים סגורים (ראו, לדוגמה, בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל (23.2.2009); בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שלוה שלמה (15.8.2013); בש"פ 1408/14 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2014)), אך קשה להלום זכות עיון בתיקי חקירה פתוחים, ובמקרה דנן, תיקי חקירה שקיומם לא הוכח כלל.

4. למעלה מן הצורך אומר כי הקהילה החרדית בנתיבות אינה כה קטנה ומצומצמת כפי שנטען. גם המעשים המיוחסים לעורר אינם מגלים דפוס התנהגות ייחודי, אשר מצדיק "סריקה" של תיקי עבירות המין שבוצעו בשנה וחצי האחרונות בנתיבות, אם בכלל. שלא לדבר על כך, שאילו אחזנו בתזה של המבקש, על אודות עברייני מין סידרתי שביצע

זממו בקטינות הנזכרות בכתב האישום, ניתן היה לצפות כי דיווחי האזהרה יופצו בחוצות נתיבות בסמוך לאחר מכן. כאמור, האזהרה האנמית שהתפרסמה במקומון הנ"ל, התפרסמה כמעט כשנה לאחר המעשים המיוחסים למבקש.

שנינו ולמדנו כי לא סגי בנכונות לצאת למסעי צייד ודייג, שמא ימצא דבר שיסייע להגנה (ראו, לדוגמה, בש"פ 1372/96 ח"כ הרב אריה דרעי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 177, 183 (1996)). מכל מקום, למסע דייג יש לצאת עם חכה או צלצל, אך במקרה דנן, דומה כי העורר יצא למסעותיו אפילו ללא ציוד אלמנטרי זה.

5. סוף דבר, שהבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשע"ח (21.6.2018).

ש ו פ ט